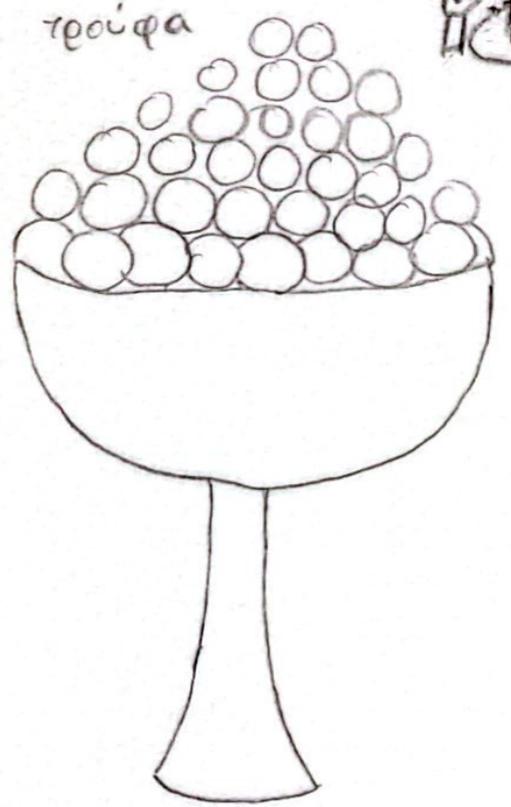

Κάνου σε ένα φακινό δάσος ζούσαν και
 μικρά ζωικά. Τους άρσεσ ποδύ η φαγειρική.
 Συχνά πήγαιναν σε ένα χωριουδάκι και έπρεναν
 πράγματα και υλικά από τους ανθρώπους. Κάποια
 υλικά τους αποδούθησαν τρία παιδιά. Τα παιδιά,
 αποδούθησαν τα ζωικά στο σπίτι τους και τους
 είδανε να ψιάνουν την σπεσιαλιτέ τους, που είναι

Κακι Τρούφακια

ΥΛΙΚΑ

- ΥΛΙΚΑ
- ζαχαρούχο γάλα
  - ψιδοκομμένη σοκολάτα
  - μαργαρίνι βούτυρο
  - γάλα
  - μπικκότα πιπινέρ
  - ψιδοκομμένο καρύδι
  - τρούφα

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Αναβούμε | κομηνή φωτιά,
 βάζουμε το ζαχαρούχο,
 τη σοκολάτα (σε μικρά
 κομμάτια) και το μαργαρίνι.
 Τα αφήνουμε να διώθου
 καλά, τα ανακατεύουμε
 έτσι ώστε το μίγμα να
 γίνει ρείο. Βάζουμε τα
 μπικκότα σε μικρά κομμάτια
 το καρύδι, επίσης σε
 μικρά κομμάτια και τα
 ανακατεύουμε. Το βάζουμε
 σε ένα μπολ μέσα στο
 ψυγείο, μετά παίρνουμε
 μια ποσότητα και το κάνουμε
 μπαλίτσα. Το ράβουμε
 ωραία πάνω στην τρούφα
 και τέλος τα βάζουμε
 σε μια ωραία πλατέδα
 και είναι έτοιμα για
 βερβιρίσμα.

Τα φτιαγμένα παιδιά, είχαν τα φωτάκια και
φρελάθηκαν !!! Κατευθείαν κλείσαν την πόρτα
και τα φωτάκια άνοιξαν την πόρτα !!! Έτσι
γνωρίστηκαν, και τα φωτάκια είχαν: Γιατί
δεν έρχεσαι να πουλήτε μια ζεστή σοκολάτα
και αν θέλετε να μας βοηθήσετε να φτιά-
ξουμε τα γούρα, Κατευθείαν τα παιδιά φώ-
ναξαν «Ναι!!!» !!! Εβαίνοια και θείλουκε
Έτσι ηράσαν κήνον 4 ώρες όλα τα γούρα
ήταν έφοια και τα φτιαγμένα παιδιά είχαν γνω-
ρίσει και τα 300 φωτάκια Έτσι πήσε
μεσάνυχτα και είχαν τα φτιαγμένα παιδιά:
Δυστυχώς πρέπει να φύγουμε!!! Τα φωτάκια
χαίρεσαν τα παιδιά και από εκεί και με-
ρα κάθε Χριστούγεννα τα φτιαγμένα παιδιά
πηγαίνουν εκεί!!!

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ

~~Πέρσι τα Χριστούγεννα είχε συμβεί κάτι αρκετά παράξενο. Το βράδυ
όλη μαζί είχαμε πει καλή χρονιά και κοιμηθήκαμε.
Όταν κοιμόμασταν εγώ με τον αδερφό μου άκουσα έναν παράξενο ήχο.
Μετά είπα στον αδερφό μου να ξυπνήσει. Τελικά αυτός ο ήχος ακουγόταν
από την καμινάδα.~~

Αρχότερα πήγαμε να ξυπνήσουμε τη μαμά και τον μπαμπά μας. Ύστερα
βγήκαμε όλοι απ' το σπίτι για να δούμε τι γινόταν. Τελικά ήταν ο
Άγιος Βασίλης ο οποίος έβαζε τα δώρα στη καμινάδα.
Το πρωί όταν ξύπνησα ήμουν πολύ ενθουσιασμένος για να ανοίξουμε
τα δώρα. Στο τέλος κόψαμε τη βασιλόπιτα και το φλουρί το κέρδισε
η μαμά μου.

ΚΑΛΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΚΑΙ ΚΑΛΗ !!!
ΜΕΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ !!!

Δημήτρης
Σκουρτίδης

Το χωριό του Αι Βασίλη καταστράφηκε

Μια μέρα λίγο πριν της διορτες ενώ ο Αι Βασίλης ετοιμαζόταν για την μεγάλη μέρα ένα νέο ξωτικό μπήκε μέσα στο δωμάτιό του και είπε δυνατά στον Αι Βασίλη βείμια το νέο αρχιξωτικό και ήρθα για την πρώτη μου μέρα! Ο Αι Βασίλης τον χερέτησε και του είπε που θα δουλέυε από δω και πέρα. Όλα πήγαιναν καλά. Δύο εβδομάδες πέρασαν και το ξωτικό τα είχε προσαρμόσει. Εφτάσε η ημέρα που όλα τα παιδιά περιμένουν πως και πως το μπάρασμα των δωρων. Το αρχιξωτικό έβαλε τα πυροτεχνήματα να αναψουν δύο λεπτά πριν να φύγει ο Αι Βασίλης για να σκασουν πάνω του. Το ξωτικό ήταν πολύ υπούλο και είχε μεγαλέθιθοντα σχέδια. Ευτυχός και πήσε στραβά και ο Αι Βασίλης εκανε πολύ ώρα να ετοιμασεί. Τα πυροτεχνήματα αναψαν και όλο το χωριό καταστράφηκε. Ο Αι Βασίλης είχε αρχήσει και έπρεπε να φύγει για να μοιρασει τα δωρα, Οποτε τα υπόλοιπα ξωτικά είχαν αναλάβει να ψταξουν το χωριό μέχρι να χερήσει ο Αι Βασίλης. →

Όλοι τρέχανε και φώναζαν «δεν θα προλάβουμε
δεν θα προλάβουμε» Ξεκίνησαν να φτιάχνουν
κομματι κομματι το χωριο ολοι μαζοι. Πρωτα εφτιαξαν
το σπιτι του Αι Βασίλη και τον σταβλο των ταρινδου.
Μετα εφτιαξαν το καμπαναριο και σταθισαν το
χριστουγεννιάτικο δεντρο. Επειτα εφτιαξαν τα υπολοιπα
σπιτια. Εδιοξαν το αρχιζωτικό με κήποιτες και όταν
τελειωσαν τα παντα, ξεκινησαν να καθαριζου και
να το κανουν ποιο χριστουγεννιάτικο. Ο Αι Βασίλης
δουρισε και στο τέλος όλα ησαν καλά.

Το όνειρο του Αι Βασίλη

Πέρσι πριν δύο χρόνια το χεφίμα του 2022 ο Αι Βασίλης, το βράδυ, ετοιμαζόταν να πάει για ύπνο. Κάποια στιγμή τον πήρε ο ύπνος πολύ βαθιά. Όμως μετά από καλύτερα ο Αι Βασίλης ξύπνησε, αλλά μετά από κανένα πεντάλεπτο του ξανακοιμήθηκε ο ύπνος. Όταν κοιμήθηκε άρχισε να βλέπει ένα όνειρο που δεν ήταν και τόσο καλό. Όταν ξέφυγε ότι το όνειρο του Αι Βασίλη δεν ήταν και τόσο καλό έγραψα την αλήθεια γιατί ο Αι Βασίλης είδε στο όνειρο του ότι τα Χριστούγεννα χάλασαν. Όλοι οι άνθρωποι ξύπνησαν στις 12 η ώρα το βράδυ πάρα πολύ τρομαγμένοι και ταραγμένοι επειδή έγινε ένας σεισμός. Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό, ήταν ότι εκείνη την ημέρα ήταν παραμονή των Χριστουγέννων και όλα ετοιμαζόνταν για τη γιορτή. Αλλά δεν ήταν σίγουρο ότι ο Αι Βασίλης θα τα καταφέρει να πάει τα δώρα στα παιδιά. Μετά από όλα αυτή την φασαρία αποφάσισαν να ξανακοιμηθούν. Αργότερα ο Αι Βασίλης πήγαινε προς τις άγρες χύρες για να τους φέρει δώρα, αλλά ένα αεροπλάνο συγκρούστηκε με τον Αι Βασίλη και αυτός έπεσε από πολύ ψηλά στο γάλα και πτύπησε πολύ. Όμως λίγο πιο μετά ένας περαστικός ο Jack Deig είδε τον Αι Βασίλη κτυπημένο και πήγε να τον βοηθήσει να σηκωθεί, αλλά δεν μπορούσε. Τότε, τηλεφώνησε στον νοσοκομείο να τον πάρουν. Μετά από δεκα λεπτά, ήρθε το ασθενοφόρο και τον πήρε.

ταν έφτασαν στο νοσοκομείο ο Αι Βασίλης δεν είχε ακούσει.
Του έκαναν τις απαραίτητες εξετάσεις και είδαν ότι
χε σπάσει το δεξί του πόδι και το αριστερό του χέρι!!!

Μετά από 20 λεπτά ο Αι Βασίλης ξύπνησε και κατάλαβε
ότι δεν είχε μορπίσει τα δώρα και ήταν ήδη 2 ώρες του βράδυ.
Πρώτος, κατάλαβε ότι είχε χάσει τους τράνδους και ότι δεν είχε
έγκυρθε. Λίγο αργότερα, του έπαιαν οι γιατροί ότι έπρεπε να μείνει
εκεί αλλά ο Αι Βασίλης δεν τους άκουσε κι έφυγε.

Ο Jack Deig όμως τον είδε που έφυγε και έπρεπε να τον προλάβει να
μη φύγει. Τελικά, τον προλάβει και του είπε να γυρίσει πίσω αλλά ο
Αι Βασίλης αρνήθηκε και του ζήτησε άρα μπορεί να του φτιάξει το
έγκυρθε. Κι εκείνος απάντησε «Λέντάξει θα στο φτιάξω επειδή είμαι
καστορας» Μετά από λίγο το διόρθωσε και ο Αι Βασίλης είχε βρει
τους τράνδους οπότε ήταν έτοιμος να φύγει. Ανέβηκε επάνω κι
χαϊρέτησε τον Jack Deig και έφυγε. και το καλό είναι ότι έσωσε το
Χριστούγεννα και οι άνθρωποι ήταν χαριτωμένοι.

Αργότερα, ήρθε το πρωί και ο Αι Βασίλης ξύπνησε και ζήτησε
εμείς καλά και εσείς καλύτερα.

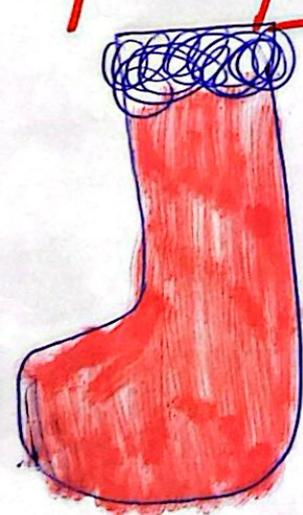

ΤΑ ΞΕΟΤΙΚΑ ΧΑΘΗΚΑΝ

Τα Μια γοργά ήταν λίγο πριν τα Χριστούγεννα ο 'Θεός δουλεύει αν πιο σκληρά, όπως πιο πολύ τα ζώτμα. Είχαν, πιαστεί περίοδος αν' άλλες χρονίες. Ο Αι' Βασίλης τους πήδε γιατί είχαν παρα πολλά δουρά δε δλεση με άλλες χρονίες, τα ζώτμα του ελεχαν ότι έχουν μαρμαρστέι. Ο Αι' Βασίλης δεν ακουσε τίποτα, τους ελεγε μ' δουλεύετε δουλεύετε δεν έχου χρόνο, τα Χριστούγεννα ηλιοιάσουν τα ζώτμα ηθελαν να οργανώσουν και να κανουν ελεχαν <τι να κανουμε, μήπως να γυρούμε> Μολις ακουσαν τα ζώτμα την ιδέα να γύρουνε εννενησανόλα τα ζώτμα <αλλά που να παμε τι να κανουμε> Μετα από λίγο δε ενα ζώτμο ηθελε μια ιδέα να παμε δε μια πόλη. Αλλα δεν σεβανε δε παρ να παμε Θεσσαλονίκη, Ηαμεια, Σαφην, αλλα η καλίσση που θα παρσσε στανε να παμε είναι η Αθηνά. Εταν εφ' τιαζαν τα παρκατα τους και αμερες πριν την Πρωταρχοκία εσκυαν όλα τα ζώτμα ειτος από ενα που ηταν αρρωστό. Οπως υπροχέθηκε ότι δεν θα ελεγε τίποτα. Εοτι ζενιόσαν το ταξίς, όπως ζήρεξε αλλο ενα προβλη-μα, πως θα ηγχαναν μέχρι εκεί; Εταν εμπε μια 'ιδέα να γταζέσουν ενα ελκίτρο το εταμάσαν μετα δε δευτερο λεπτα και εσκυαν. Μετα από μια ώρα ταξίδο γταζανε Αθηνά αλλα το θεμα ήταν που θα ερεναν. Δομημασαν πρώτα δε μια βιτρίνα, σαν σολιόμο αλλο ησαν την γορνοκία ελειδε χτήρηε δαναχερμιοε. Δομημασαν δε ενα μαρμαρο μαχασι, αλλα δεν χωρούσαν, ετοι κατίσαν στο ελκίτρο. Αλλα εταν βόρειο πολο δεν ηταν, όλα τορο καλα. Ο Αι' Βασίλης είχε το βεβέι. Εταν δε και τα ζώτμα ελεπαν, αμεγτόταν ποιος θα γταζει τα δουρά. 1 μερα ηταν Πρωταρχοκία, τα ζώτμα περνούσαν τελεία και ούτε που ανεγτόνταν όλα αυτα τα παιδια που μαρπει να ερεναν χω-ριε δουρά Χριστουγένναν. Ο Αι' Βασίλης σνευτόταν τι να κανει. Αν ηγχανε να τα γταζει θα εταχε πολυ χρόνο και οι ωρες περνούσαν. Δνευτιμε μήπως γταζει αυτα δουρά αλλα το θα εηάλενε εαν πολεε το χρόν και δεν ηυνηχε ενα χρόνος. Τελοσπαντων δεν θα προδαίθενε ουτε τα μισά. Οποτε αφού δεν εμπε αλλη λύση θα ηγχανε να τα βρει. Αλλα πρώτα θα ερενε να δνευτει που θα ηθελαν να παμε τα ζώτμα και δνευτιμε κατευθίαν στην Αθηνά. Είναι το μονο μέρος που δεν έχουν παει γιατί παντα κατι δουρέβαινε. Μια το αυτισα τους ηγχε η κενυεα του χωρα εο ερενε να εταζο δουρά, για παρκατα που είχε αρρωστέι ο Αι' Βα-σίλης και δεν ευχαναν εσω την και καλούς.

και η παλη που διαχουρα δεν ειχαν ζαχαραι, Ελτα ματευθην
 ημε προς την Αθηνα μα που να πρωτοφασει ολη η παλη
 ηταν στολιομενη. Εφαζε απ' δω, εφαζε απ' εκει μα πουθενα, και
 μευτοταν γιατι να εφυχαν, οταν τα βου ραβει να τα
 ρωτησω. Εφαζα ολεδον δε σολη τη Αθηνα. Μαρδονδεν ειχα
 εδω εινε κοταζοντας την, ωρα. Ειχαν μινει μονο το υρες και
 μια θα ειμαρχει πολυ θλιψη. Αν δεν βρω τα ζωτι μοι μοι
 θα φτανω εγω για αυτο. Μα οταν ηγε να φυχει ειδη ενα
 ελληθο, ηγε κοντινότερα να δει και τι να δει; Τα ζωτιμα το
 κε-ωτιμα μου οας βρημα εινε, <γιατι γιγατε?> γιατι κουρατομα
 ολη την ωρα να φτιαχνουμε δωρα χωρις οταματημα εχομε
 και επεις ψυχη. Δεν μινρεις ολη την ωρα να ρια
 ρες να γε το ενα να γε το αλο ρες και ημαστε δουλοι.
 Δεν λεμε να μην δουλευουμε ολη με ορα ζεχουραδεις.
 Εντοξει ζωτιμα μου δεν θα το ζαχαρινω αλλα γιατι δεν
 μου το εφιατε? Ποσονα θραυε αλλοι ειχει δουλειες. <ορα, ταρα
 μινροουμε να ραγε στο Βαρεο Πολο τα Χριστουγεννα, Μινδουνοου
 εντοξει Αν Βασην γυγαριε?>
 Τελμα ολα ηχαν καλα. Τα ζωτιμα γυριδαν. Τα δωρα παρα-
 δειθησαν και ολα γυριδαν στην κονονιμη τους ροη.

TENO 2

MERRY

CHRISTMAS

Καλα
 Χριστουγεννα
 δε
 ολους
 με
 αγανη
 Μιχαελα.

Ed M...

Μια φορά και έναν καιρό, ήταν δυο
χκρινιάρικα παιδάκια, ο Δημήτρης και
ο Φίλιππος. Είχαν τα πάντα, αλλά
χκρινιάζονε και θέλονε κίβρα πράγματα.

Όταν ήρθε η παραμονή των Χριστουγέν-
νων, είδαν τα δώρα που τους είχαν
πάρει οι γονείς τους, αμω, ασιμφορησώ

δεν τους άρεσε το φαγητό που τρώχανε, η θέλαν κίβρα
κίβρα πράγματα. Όταν αποκοιμήθηκαν,

ξάφνικα βρέθηκαν σε μισή χώρα
που είχε πόλεμο. Οι πάντα εκεί
ήταν διχαστή. Στην στην εμπόλεμη χώρα
ήταν άδηνμη: δεν είχανε γα φαίνε,

αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το σπίτι τους
κρύων, φοβούταν για το μέλλον

και βέβαια δεν είχαν παιχνίδια.
Ξοφνηκά, σύνηθάν, εντρομα. Ηταν πρω

το χρονιά κατάλαβαν πως ότι είχε
γίνει πριν ήταν ονειρο.

Αλλά πήρανε ένα πολύτιμο
μάθημα: πως πρέπει να
χέρεβεται προνομησι που, έχεις σε
σχέση με τα παιδιά που είναι στον
πόλεμο και βέβαια οικονομική

κατάσταση και κυρίως να μην
γκρινιάσεις. Αυτά τα παιδιά της
ιστορίας δεν σαράγκρινιασαν ποτέ
σανά και χείροταν το κάθεται που
είχαν.

ΠΕΛΟΣ

Κωστής Ρολβάκης Ε'2.

